Κριτική στο βιβλίο «’’Εγκεφαλικός θάνατος’’ και Μεταμοσχεύσεις Οργάνων» (ιατρική και φιλοσοφική θεώρηση)» (Πρεσβ. Στέφανος Στεφόπουλος)

Categories : ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΕΣ

Date : 28 Αυγούστου, 2008

Προσφάτως, κυκλοφόρησε η **3η βελτιωμένη και επηυξημένη έκδοση** της εξαίρετης μονογραφίας του γνωστού επιστήμονος - ιατρού **κ. Κωνσταντίνου Καρακατσάνη** με τίτλο: «"Εγκεφαλικός θάνατος" και Μεταμοσχεύσεις Οργάνων (ιατρική και φιλοσοφική θεώρηση)». Η βελτιωμένη αυτή μονογραφία έρχεται να μας διαφωτίσει σχετικά με την πλέον αμφισβητούμενη «κατάκτηση» της διεθνούς ιατρικής κοινότητος· της έννοιας δηλαδή και των κριτηρίων διάγνωσης του «εγκεφαλικού θανάτου» (στο εξής ε.θ.). Βασικό χαρακτηριστικό της εν λόγω επιστημονικής εργασίας η εύληπτη μορφή και γλώσσα του κειμένου.

Έτσι, μετά από προσεκτική μελέτη του ιατρικού μέρους, είναι δυνατόν και για τον μη ειδικό (ιατρό) μελετητή να καταλήξει με ασφάλεια στο συμπέρασμα ότι καθόλου ομόφωνος διεθνώς δεν είναι ο ορισμός του «ε.θ.», ούτε ασφαλή τα κριτήρια διάγνωσής του. Συμπέρασμα που έρχεται σε αντίθεση με τα όσα υποστηρίζει η 12η εκ των εκπεφρασμένων και δημοσιευθέντων 55 θέσεων της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος. Την ίδια πεποίθηση εκφράζει και ο επίσης γνωστός επιστήμων - ιατρός κ. Αθανάσιος Αβραμίδης διατυπώνοντας την άποψη ότι: «ο κ. Καρακατσάνης, συνεκτιμώντας τα νεώτερα δεδομένα από την παγκόσμια βιβλιογραφία, διαπιστώνει ότι η διάγνωση του "ε.θ." βασίζεται σε μία αναπόδεικτη υπόθεση».
Πολύ σημαντικό είναι το 14ο κεφάλαιο όπου το εν λόγω θέμα κρίνεται εξ απόψεως Πατερικής Ορθοδόξου Θεολογίας και Παραδόσεως. Ο κ. Κ. Καρακατσάνης ακολουθεί πιστά την Ορθόδοξη Ανθρωπολογία εμπλουτισμένη από την Πατερική Νηπτική Θεολογία οι οποίες και μόνον κατέχουν εξ αποκαλύψεως την ορθή γνώση περί της κατασκευής του ανθρώπου. Εγγύηση προς τούτο αποτελεί η κριτική ανασκόπηση που έχει γίνει στο κεφάλαιο από τον καθηγητή της Δογματικής Θεολογίας του τμήματος Θεολογίας του Α.Π.Θ. κ. Δημητρίου Τσελεγγίδη. Όντως, στο κεφάλαιο αυτό θίγεται η ουσία του προβλήματος που είναι η μη διάκριση από την επιστήμη ουσίας και ενεργείας στον νου και την ψυχή, η αναγωγή του εγκεφάλου σε όργανο καθοριστικό για τη λύση ή μη της ψυχοσωματικής συμφυίας, και η προσπάθεια να τοποθετηθεί και εξαρτηθεί η ουσία της ψυχής και του νου από την καλή ή μη λειτουργία του εγκεφάλου που μοιραία οδηγεί στο φαινόμενο του «υλικού επιφαινομενισμού»

(δηλαδή ό,τι δεν μπορεί να ελεγχθεί επιστημονικά όπως ο νους, η ψυχή και οι εκδηλώσεις της κλείνεται τεχνηέντως στα όρια του κτιστού εγκεφάλου). Εξαιρετικής σημασίας τυγχάνει και η επισήμανση περί της «καθ' εαυτήν» λειτουργίας τής ψυχής σύμφωνα με τη διδασκαλία του αγίου Μαξίμου του Ομολογητού. Ο κ. Κ. Καρακατσάνης αποδεικνύει σαφώς πως η ταύτιση απουσίας συνειδήσεως στους «εγκεφαλικά νεκρούς» (ε.ν.) με την απουσία φανερώσεως ενεργειών τής ψυχής δια μέσου του κατεστραμμένου εγκεφάλου δεν είναι συμβατή με τη Θεολογία και την Παράδοση της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Το ίδιο ασύμβατη φαίνεται να είναι και η μετά θάνατον «δωρεά» οργάνων από «ε.ν.» σε αντίθεση με την βεβιασμένα εκπεφρασμένη 17η θέση τής Ιεράς Συνόδου.
Εν κατακλείδι, το πόνημα αυτό του κ. Κ. Καρακατσάνη αποτελεί ένα λίαν κατατοπιστικό θεολογικό και επιστημονικό εγχειρίδιο που προσπαθεί να αναδείξει το γεγονός ότι τελικά το πρόβλημα στη **Βιοηθική** και Βιοτεχνολογία είναι η χωρίς θεολογικούς όρους και όρια εφαρμογή των τεχνολογικών επιτευγμάτων. Όταν η επιστημονική γνώση απολυτοποιείται και δεν εμπλουτίζεται από την Πατερική Θεολογία, τότε ακολουθεί ανεξέλεγκτη πορεία από την Ορθόδοξη στη «Μηχανιστική» Ανθρωπολογία. Ο σεβαστός μας Ομότιμος Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών π. Γεώργιος Μεταλληνός είχε προ καιρού επισημάνει το πρόβλημα συγχύσεως των δυο γνώσεων (θεολογική, επιστημονική) μνημονεύοντας ως παράδειγμα τους Κολλυβάδες Πατέρες, οι οποίοι δεν πολεμούσαν την επιστήμη αλλά τη χρήση της από τους δυτικόπληκτους διαφωτιστές του Ελλαδικού χώρου.

(Πηγή: «Ορθόδοξος Τύπος» 1/8/2008)

Διαβάστε μια ακόμα κριτική για το βιβλίο πατώντας εδώ